

Paranoyak Hislerde Aşk

– Barane · 16 Şubat 2016

Meydanlar yorgun ve ürkek bir hezimetin merasiminde okuyor fermanını, sarı etekli kızlar karanfil dağıtıyor altın varaklı demir kapılardan ve kırmızı balonlar bırakıyor çocuklar huzur evlerinin camlarına,akşam üzerime yığılıyor fütursuz bir arsızlıkla,suları öpüyorum ibadet yerine aşkın sızısı yürekte yer bulmasını diye.Umutlarım her güz göçe zorlanıyor kirpiklerimden geçerek, böğürtlenler toprağı süslüyor kızıl yaprakları kıskandırırçasına ve gazete sayfalarından bir bir düşüyor asırlık pullar,bütün yoksullar sessiz akıtıyor göz yaşlarını,ceviz işlemeli sandıklar açılıyor içlerinde düğümlü mendiller,kuru gül yaprakları saçılıyor her yana.Fukara ölümlerine Çingene üzüntüleri ekleniyor ve bütün yazarlar yaşamaktan utanıyor,roman kapakları sahte aşkların ihtişamını örerken satır satır içimde sağanak bir kahır isyana ev sahipliğı yapıyor,köprü kıyılarında insanlar türüyor sana bana benzemeyen, gün geçtikçe görüş mesafesi kısalıyor sokaklarda,adresler kayboluyor ve tanımsız kadınlar saçlarını tarıyor kaldırım sularında.nefeslerimin derinliğı ürkütüyor kuşları.Siyah beyaz renklere dönen uçurtmalar koyu kahverengi semada buharlaşıyor adeta,sihir bekledikçe yürekte şafak bir türlü aydınlanmıyor,rüzgar yanı başımdan kuğuları çalıyor,yasaklı meltemler esiyor alevleri söndürerek ve alfabenden üç harfı fetheden 'aşk' melodileri döşeğimde sarmaya başlıyor öfkemi.Henüz histerik düşlerimde sabah olmadan gece oluyor sığ sularda yitiyorum,yüzümü yıkıyorum karanlığın deminde,siyah tenini beyaza sürmeden zambaklar açıyor güzelliğinden habersiz,Umutlarım daha solmadı akşamın gelişinde,bir serçenin ayaklarına takıldı korkularım,o dereden bu dereye çalıyor ayrılıklarda aşk beni ve aklımı alıyor yel benim sel benim her özlemde ad benim.Düzenbaz bekleyişler besleniyor yaralardan,zırlı yalnızlıklar cümlelere gömüyor kalemimi, sarp bir uçurumun kıyısında duruyor noktalarım ve bir yudum intihar var tasımda, ha içtim ha içeceğim.Ağır soluklu ve intizamlı sesler işitiyor kulaklarım beni sana çeken bir şey var çözemediğim, anlamında karakterimi bulduğum bir şey işte,yollarını gözlüyorum sabahın ilk ışıklarıyla, uykusuz gözlerimden süzülen halisinyasyonlar örüyor aynalarda saçlarını,paranoyak şarkılar mırıldanmaya başlıyor dillerim.Neden duvarlarda yankılanıyor sesim, sırf sesini duymak için adını anıyorum ve seni ararken kendimi kendimde buluyorum, her zerreni gölgemde taşıyorum yine de yarım kalıyor her şey, aşım ekmeğim mesela, sözüm, gülüşüm, gülüşte nazın,lokmaları ağzımda mesela yarım işte, oysa yarım kalsın istemiyorum nakaratlarım şiiirde ve ölüm yarım bir yara gibi kalsın istemiyorum tenimde... Haydar Şahinbay-Yitik Angut Masalları